

Lovforslag nr. L 8. Fremsat den 27. december 1990 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove og konkursloven

(Underskud ved tvangsakkord udenfor konkurs og gældssanering udenfor konkurs m.v. og ændringer som følge af konkursskatteloven)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 20. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Hvis en skattepligtig i et indkomstår opnår en tvangsakkord udenfor konkurs, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Nedsættelsen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkorden stadfæstes og for senere indkomstår. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1. – 2. pkt., nedsættes underskud fra et tidligere år før underskud fra et senere år.

Stk. 3. *Stk. 2* finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).«.

Stk. 2 – 6 bliver herefter *stk. 4 – 8*.

2. I § 15 indsættes efter *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, som nyt stykke:

»*Stk. 9.* *Stk. 2* og *3* gælder ikke for dødsboer.«.

§ 2

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 4. oktober 1990, foretages følgende ændring:

Efter § 13 og inden overskriften til § 14 indsættes:

»§ 13 a. Opnår en person i et indkomstår en tvangsakkord udenfor konkurs eller en gældssanering udenfor konkurs, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud hos den skattepligtige fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Det beløb, hvormed underskud skal nedsættes, formindskes med det beløb, hvormed virksomhedsunderskud er nedsat efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 6, på grund af samme akkord eller gældssanering. Nedsættelsen af underskud sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkord stadfæstes eller kendelse om gældssanering afsiges og for senere indkomstår. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1. – 3. pkt., nedsættes underskud fra et tidligere år før underskud fra et senere år.

Stk. 2. I det omfang det beløb, hvormed underskuddet skal nedsættes efter *stk. 1*, ikke er blevet anvendt til nedsættelse af underskud hos skyldneren eller resterende virksomhedsskat hos denne, skal det bruges til at nedsætte un-

F. t. l. vedr. forskellige skattelove m.m.

derskud efter reglerne i stk. 1 og efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 6, vedrørende skyldnerens virksomhed hos den samlevende ægtefælle, hvis denne driver den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Ved opgørelsen af virksomhedens underskud hos skyldnerens ægtefælle nedsættes ægtefællens indtægter, der ikke vedrører virksomheden, med ægtefællens udgifter, der ikke vedrører virksomheden.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 – 3 finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).«.

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 575 af 22. august 1989 som ændret senest ved lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1*, indsættes efter *2. pkt.*:

»Endvidere kan reglerne ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.«.

2. I § 13 indsættes efter *stk. 5* som nye stykker:

»*Stk. 6.* Hvis en skattepligtig i et indkomstår opnår en tvangsakkord udenfor konkurs eller en gældssanering udenfor konkurs, nedsættes uudnyttede underskud i virksomhedsindkomsten fra det pågældende og tidligere indkomstår, der efter *stk. 3* skal overføres til fradrag i ægtefællens personlige indkomst og derefter efter *stk. 4* skal fremføres til fradrag i følgende års virksomhedsindkomst med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Nedsættelsen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkord stadfæstes eller kendelse om gældssanering afsiges og for senere indkomstår. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1. – 2. pkt., nedsættes tidligere års resterende virksomhedsskat og underskud før senere års resterende virksomhedsskat og underskud.

Stk. 7. Reglerne i stk. 6 finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bort-

fald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).«.

3. I § 15 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Når virksomhedsskattelovens regler ikke længere kan anvendes, fordi indkomsten bliver konkursindkomst, bliver virksomhedsskat vedrørende tidligere år endelig. I disse tilfælde gælder *stk. 1 – 4* ikke.«.

§ 4

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 562 af 6. august 1990, foretages følgende ændring:

I § 14 indsættes efter *stk. 10* som nyt stykke:

»*Stk. 11.* *Stk. 1* og *2* samt *6–9* gælder ikke for konkursindkomst.«.

§ 5

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 674 af 3. oktober 1990, foretages følgende ændring:

I § 2 indsættes efter *nr. 16* som nyt nr.:

»17. Konkursindkomst.«.

§ 6

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 588 af 1. september 1986 som ændret senest ved lov nr. 389 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 38 affattes således:

»§ 38. Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afsigelse havde krav mod skyldneren, jf. dog § 30, samt af krav på indkomstskat i henhold til selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven vedrørende indkomstår, der udløber efter konkursdekretets afsigelse.«.

2. § 93, *nr. 3*, affattes således:

»3) Gæld, der pådrages boet under dets behandling, bortset fra krav på indkomstskat i henhold til selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven.«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning for frivillige akkorder, tvangsakkorder og gældssaneringer, hvor fristdagen efter konkursloven er den 27. december 1990 eller senere. For frivillige ak-

korder, hvor der ikke er en fristdag efter konkursloven har loven virkning, når aftale om frivillig akkord er indgået den 27. december 1990 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget fremsættes sammen med 8 andre lovforslag. Lovforslagene sigter er at skabe grundlag for en overenskomstfornyelse med meget lave lønstigninger og dermed at forbedre konkurrenceevnen og øge beskæftigelsen.

Der henvises til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Skatteomlægninger), hvor der gives en kort beskrivelse af alle 9 lovforslag.

Det foreliggende forslag til lov om forskellige skattelove begrænser en skyldners adgang til at fremføre skattemæssige underskud, når hans gæld nedsættes gennem tvangsakkord, gældssanering eller frivillige aftaler (frivillig akkord). Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til lov om skat ved konkurs, der blandt andet indeholder et forslag om at afskære adgangen til at fremføre underskud ved konkurs. Nærværende forslag indeholder derfor også en række konsekvensændringer som følge af forslaget til en konkursskattelov. Herunder stilles forslag om, at selskabsskattekrav, der opstår under en konkurs, alene stilles som simple krav, jf. bemærkningerne til forslaget til konkursskatteloven.

Forslaget bygger på Skattelovrådets betænkning 1101/1987 om skat ved konkurs og akkord, og de overvejelser, der er anført i betænkningen.

Gældende regler

Ved en akkordordning nedsættes skyldnerens gæld til kreditorerne, idet han ikke længere hæfter for den del af gælden, der ikke dækkes gennem realiseringen. Dette er også retsvirkningerne af en gældssanering, idet skyldneren dog typisk ikke har nogen større formue, der kan realiseres.

Skyldneren mister ikke sin ret til at råde over sin formue, og der opstår derfor ikke noget bo. Dette står i modsætning til, hvad der gælder ved konkurs, hvor retten til at råde overgår til et konkursbo, der dog ikke bliver et selvstændigt skattepligtigt subjekt.

Udover tvangsakkord og gældssanering kan en skyldner også indgå generelle frivillige aftaler (frivil-

lig akkord) med sine kreditorer om betaling af en del af sin gæld, imod at resten bortfalder. Indholdet af sådanne ordninger beror på, hvad parterne aftaler, og er ikke reguleret i konkursloven.

Normalt beskattes skyldneren ikke af den fordel, som den pågældende opnår ved gældsnedsettelsen i forbindelse med en akkord eller en gældssanering, medmindre eftergivelsen må antages at være udtryk for en gave, et tilskud eller en udlodning fra kreditor til skyldner.

Hverken tvangsakkord, gældssanering eller frivillig akkord har betydning for skyldnerens adgang til at fremføre underskud.

Efter gældende regler kan underskud fremføres i op til 5 år. Dog er der i december 1987 gennemført nogle begrænsninger i retten til underskudsfræmførsel for selskaber. Disse regler findes i ligningslovens § 15, stk. 3 – 6. Begrænsningerne går ud på, at selskabers underskud fra tidligere år ikke kan fratrækkes i nettokapitalindtægter i selskabet, hvis 50 pct. af aktiekapitalen ved det pågældende års udløb ejes af andre aktionærer end ved begyndelsen af tidligere indkomstår, hvori der konstateres et underskud. Formålet med reglerne i ligningslovens § 15, stk. 3 – 6, er at forhindre, at passive investorer opkøber et selskab, hvori der kun er et underskud, for at udnytte underskuddet til at gøre afkast af finansielle aktiver, som indskydes i det tomme selskab, skattefrie, indtil underskuddet er brugt op.

Forslaget

Det kan kritiseres, at underskud kan fremføres efter en akkord eller en gældssanering. Den gæld, der eftergives, kan stamme fra fradragsberettigede udgifter, og reglerne om underskudsfræmførsel kan derfor medføre, at der gives fradrag for udgifter, der aldrig betales.

Det foreslås derfor, at underskuddet nedsættes med gældseftergivelsen som følge af akkorden eller gældssaneringen.

Lovforslaget indebærer samtidig en begrænsning i handelen med underskudsselskaber i og med, at un-

derskuddet nedsættes, når selskabet er omfattet af en akkord m.v.

Lovforslaget vedrører tvangsakkord og gældssanering udenfor konkurs. Hvis en konkursbehandling afsluttes med kendelse om tvangsakkord eller gældssanering, gælder forslaget til konkursskattelov.

Lovforslaget omfatter både de tilfælde, hvor der sker en procentvis nedsættelse af gælden ved en almindelig tvangsakkord, og de tilfælde, hvor kendelsen går ud på en fordeling af skyldnerens formue eller en del af denne mellem hans kreditorer mod, at skyldneren frigøres for den del af gælden, der ikke bliver dækket (likvidationsakkord). Likvidationsakkorden er i øvrigt kendetegnet ved, at skyldnerens midler endnu ikke er realiseret, og at man derfor ikke altid har fuldt overblik over størrelsen af gældseftergivelsen.

Efter konkursloven kan en tvangsakkord også bestå i et moratorium.

Et moratorium betyder imidlertid blot en foreløbig henstand med kravene mod skyldneren. Skyldnerens gæld nedskrives ikke, og et moratorium har derfor efter forslaget ingen indflydelse på adgangen til at fremføre underskud.

Gældssanering anvendes normalt kun for ikke-erhvervsdrivende, herunder også personer, der har afviklet deres erhvervsvirksomhed. Gældssanering anvendes ikke overfor selskaber.

Lovforslaget vedrører endvidere frivillig akkord. Ved frivillig akkord forstås en samlet ordning mellem skyldneren og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. En samlet ordning vil typisk omfatte tilfælde, hvor der sker en ligelig reduktion af de enkelte kreditorets fordringer, men vil tillige kunne omfatte situationer, hvor der ikke er en sådan fuldstændig ligelighed, f.eks. fordi småkrav gives fuld dividende.

Det forhold, at der skal være tale om en samlet ordning, er ikke i sig selv til hinder for, at der også vil kunne foreligge en frivillig akkord i tilfælde, hvor kun en enkelt eller enkelte hovedkreditorer er med i ordningen, mens småkrav holdes udenfor.

Skyldneren vil i forbindelse med en frivillig akkord sædvanligvis være insolvent, men da dette kun meget vanskeligt kan konstateres efterfølgende, er der ikke medtaget et krav herom i definitionen i loven. Formålet med ordningen må imidlertid være, at skyldneren får en ordning på sine gældsproblemer, navnlig ved at nedskrive kreditorernes krav til det beløb, som skyldneren realistisk kan betale.

Ved tvangsakkord sker nedsættelsen med virkning fra det år, hvor skifteretten afsiger kendelse om nedsættelse af gælden. I de tilfælde, hvor gældssanering bruges, afskæres underskudsfrøforslen med virk-

ning fra det år, hvor skifteretten har afsagt kendelse om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld.

Ved frivillig akkord nedsættes adgangen til underskudsfrøforsel med virkning fra det år, hvor aftalen er indgået.

Administrative konsekvenser

Forslagene skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser.

Provenumæssige konsekvenser

Der henvises til bemærkningerne til det samtidigt fremsatte forslag til lov om skat ved konkurs (konkursskattelov).

Spaltehenvisninger

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 386 af 13. juni 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 8858, 8915, 9401, 9759; tillæg A, 5519; tillæg C, 719.

Personskatteloven er senest ændret ved lov nr. 423 af 13. juni 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 8972, 9203, 10.483, 11.112; tillæg A, 5611; tillæg C, 1023.

Virksomhedsskatteloven er senest ændret ved lov nr. 386 af 13. juni 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 8858, 8915, 9401, 9759; tillæg A, 5519; tillæg C, 719.

Kildeskatteloven er senest ændret ved lov nr. 424 af 13. juni 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 8886, 9217, 10.490, 11.113; tillæg A, 5617; tillæg C, 1025.

Lov om særlig indkomstskat m.v. er senest ændret ved lov nr. 59 af 7. februar 1990, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 978, 1621, 5463, 5696; tillæg A, 1281; tillæg B, 511; tillæg C, 307.

Lov om konkurs er senest ændret ved lov nr. 389 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 5033, 6117, 9868, 10.823; tillæg A, 4343; tillæg B, 1597.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen indeholder forslaget om begrænsning af adgangen til at fremføre underskud, når skyldneren er et selskab, fond eller forening, m.v.

Efter forslaget nedsættes underskuddet med gældseftergivelsen. For at undgå at en gældseftergivelse fører til både beskatning og begrænsning af retten til at fremføre underskud foreslås det, at nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Underskud fra år forud for det år, hvori akkorden opnås, nedsættes inden det fradrages

i dette eller de senere års indkomst. Underskud fra det år, hvori akkorden opnås, nedsættes inden det fradrages i de følgende år.

Reglerne om tilbageførsel af underskud i dødsboer i kildeskattelovens § 31, stk. 3, og § 32, stk. 4, anvendes på underskuddet efter at dette er nedsat som følge af akkorden.

Hvis det selskab, der opnår akkorden, er sambeskattet med andre selskaber, er det alene underskuddet i det selskab, der omfattes af akkorden, der nedsættes. Akkorden påvirker ikke muligheden for at overføre underskuddet til fradrag i et sambeskattet selskab, idet underskuddet dog nedsættes, inden det kan overføres til fradrag hos de andre selskaber. Det gælder også underskud fra det år, hvori akkorden opnås.

Gældseftergivelsen opgøres som det fulde beløb, der eftergives, uden kursnedslag.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder forslaget om begrænsning af adgangen til at fremføre underskud for fysiske personer.

Efter forslaget nedsættes underskuddet for fysiske personer ligesom for selskaber med gældseftergivelsen. For at undgå at en gældseftergivelse fører til både beskatning og begrænsning af retten til at fremføre underskud foreslås det, at nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Ligesom for selskaber gælder, at underskud fra år forud for det år, hvori akkorden opnås, nedsættes inden de fradrages i dette og de følgende år. Underskud fra det år, hvori akkorden opnås, nedsættes inden det fradrages i de følgende år. Underskud fra det år, hvori akkorden opnås, nedsættes ligeledes inden det fradrages hos ægtefællen.

Den gældende personskattelev indeholder regler om fremførsel af underskud i den skattepligtige indkomst til fradrag i følgende års skattepligtige indkomst. Det kan endvidere forekomme, at der samtidig med underskuddet i den skattepligtige indkomst er underskud i den personlige indkomst, der fremføres til fradrag i det følgende år, alene med virkning for 6 og 12 pct.-skatten.

Forslaget betyder, at underskuddet i både den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst begrænses med gældseftergivelsen.

Ved begrænsning af overførsel af negativ personlig indkomst til ægtefælle sker begrænsningen inden fradrag efter personskattelevens § 13, stk. 4, 1. pkt., i ægtefællens personlige indkomst.

Det forekommer, at en virksomhed ejes af den ene ægtefælle, mens underskuddet fratrækkes hos den

anden ægtefælle, fordi denne driver virksomheden. Navnlig med henblik på sådanne tilfælde bestemmer den foreslåede bestemmelse i *personskattelevens § 13 a, stk. 2*, at gældseftergivelse, der ikke er anvendt til underskuds nedsættelse hos ejerægtefællen, skal anvendes til underskuds nedsættelse hos den anden ægtefælle.

Til § 3

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af §§ 1 og 6 i forslaget til konkursskattelev. Efter forslaget kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst.

Forslaget gør det således muligt for den skattepligtige at anvende virksomhedsordningen på indkomst ved egen virksomhed under konkursbehandlingen eller i det indkomstår, hvori konkursboet afsluttes ved udlodning, gældssanering eller tvangsakkord.

Den omstændighed, at den skattepligtige erklæres konkurs, får ikke nogen betydning for mulighederne for den skattepligtiges ægtefælle for at anvende virksomhedsordningen på virksomheder, som den pågældende ejer og driver.

Til nr. 2

Bestemmelsen indeholder et forslag om begrænsning af adgangen til at fremføre underskud som følge af en akkord eller en gældssanering for skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen.

For at undgå at en gældseftergivelse fører til både beskatning og begrænsning af retten til at fremføre underskud foreslås det, at nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Efter de gældende regler i virksomhedsskattelevens § 13 skal virksomhedens underskud i et indkomstår modregnes i personlig indkomst ved hævning af et opsparet overskud.

Underskud, der ikke kan rummes i opsparet overskud, fradrages i positiv kapitalindkomst og herefter i personlig indkomst.

Er der herefter et resterende underskud, fremføres det til fradrag i virksomhedsoverskud før beregning af kapitalafkast i de nærmest efterfølgende fem indkomstår.

Efter forslaget kan underskud ikke fremføres til fradrag i det omfang, den skattepligtige har opnået gældseftergivelse. Det kan heller ikke overføres til fradrag i ægtefællens personlige indkomst. Principet for begrænsningen er den samme som for forslaget til § 1.

Til nr. 3

Efter virksomhedsskattelovens § 15, stk. 1, skal indestående på opsparingskontoen efterbeskattes, når den skattepligtige ophører med at anvende virksomhedsordningen. Indestående på opsparingskontoen skal således medregnes i den personlige indkomst for det indkomstår, der følger efter indkomståret, hvor ordningen sidst har været anvendt.

Ved ophør af skattepligt efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, stk. 1, medregnes opsparet overskud i den personlige indkomst for det indkomstår, hvor skattepligten ophører.

Efter forslaget skal der ikke finde efterbeskatning sted i det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges. Dette gælder både, når indkomsten fra konkursboets aktiver og passiver er fritaget for beskatning, og når den er skattepligtig. Den foreløbigt betalte virksomhedsskat bliver herved endelig. Det må i øvrigt antages, at den foreslåede bestemmelse kun finder anvendelse i sjældne tilfælde, idet der typisk ikke vil være indestående på kontoen for opsparet overskud, når skyldneren går konkurs.

Til § 4

Bestemmelsen indeholder forslag om, at konkursindkomsten indtil dødsfaldet ikke omfattes af § 14, stk. 1 og 2 samt 6–9, i kildeskatteloven. Disse bestemmelser indeholder de almindelige regler om, at der ikke foretages afsluttende ansættelse af afdødes indkomst i dødsåret. Afdøde skal ikke betale mere i skat end de foreløbigt betalte A- og B-skatter. Der er dog adgang til, at både afdødes bo og skattemyndighederne under visse betingelser og inden for visse tidsfrister kan forlange afsluttende ansættelse.

Forslaget betyder, at for beskatningen af konkursindkomsten indtil dødsfaldet gælder skattefritagelsesregler og frister i konkursskatteloven. Kildeskattelovens § 14, stk. 1 og 2 samt 6–9, gælder efter forslaget kun de af afdødes indkomster, der ikke omfattes af konkursen.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder de regler, der omtales i bemærkningerne til forslaget til konkursskatteloven, om at konkursindkomst beskattes som særlig indkomst.

Til § 6

Til nr. 1–2

Med den i nr. 2 foreslåede affattelse af bestemmelsen i *konkurslovens § 93, nr. 3*, fjernes grundlaget for at indrømme fortrinnsstilling i konkursboet for krav på selskabsskat, der opstår efter konkursen, og som efter den gældende retstilstand skal fyldestgøres forud for andre krav. Kravene vil herefter alene have status som simple krav, der skal fyldestgøres på linie med andre kreditorers krav, jf. konkurslovens § 97. Herved skabes en større ligestilling med retsstillingen for personer, hvor skattekrav fra konkursen ikke vedrører konkursboet.

Det må dog antages, at krav på selskabsskat, der opstår efter konkursen, kun undtagelsesvist vil kunne forekomme, da konkursboet efter forslaget til en konkursskattelov må antages kun undtagelsesvist at være skattepligtigt.

Til § 7

Det foreslås, at loven har virkning for frivillige akkorder, tvangsakkorder og gældssaneringer, hvor fristdagen efter konkursloven er den 27. december 1990 eller senere.

For frivillige akkorder, hvor der ikke er en fristdag efter konkursloven, foreslås det, at loven har virkning, når aftale om frivillig akkord er indgået den 27. december 1990 eller senere. Herved undgås det, at reglerne får virkning for frivillige akkorder, hvor der efter konkurslovens regler er fastsat en fristdag, der ligger forud for den 27. december 1990.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 20. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Hvis en skattepligtig i et indkomstår opnår en tvangsakkord udenfor konkurs, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Nedsættelsen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkorden stadfæstes og for senere indkomstår. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1. – 2. pkt., nedsættes underskud fra et tidligere år før underskud fra et senere år.

Stk. 3. *Stk. 2* finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).«.

Stk. 2 – 6 bliver herefter *stk. 4 – 8*.

2. I § 15 indsættes efter *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, som nyt stykke:

»*Stk. 9.* *Stk. 2* og *3* gælder ikke for dødsboer.

§ 15. Såfremt den for et indkomstår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende fem indkomstår. Inden for denne periode kan fradraget dog kun overføres til et senere

indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års skattepligtige indkomst.

Stk. 2. For personer anvendes personskatte-lovens § 13 og virksomhedsskatteovens § 13.

Stk. 3. Såfremt mere end 50 pct. af aktiekapitalen i et selskab omfattet af selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, ved indkomstårs udløb ejes af andre aktionærer end ved begyndelsen af et tidligere indkomstår, hvor den skattepligtige indkomst udviste underskud, kan underskuddet ikke nedbringe den skattepligtige indkomst til et beløb mindre end selskabets positive nettokapitalindtægter, jf. *stk. 4*. Tilsvarende gælder, såfremt andre aktionærer ved indkomstårs udløb end ved begyndelsen af underskudsåret råder over mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi.

Stk. 4. Nettokapitalindtægterne opgøres som summen af

- 1) renteindtægter og renteudgifter,
- 2) skattepligtige kursgevinster og fradragsberettigede kurstab efter kursgevinstloven,
- 3) udbyttet og skattegodtgørelse efter ligningslovens § 16 A og selskabsskatteovens § 17 A,
- 4) skattepligtig fortjeneste eller fradragsberettigede tab ved afståelse af aktier efter aktieavancebeskatningsloven og ligningslovens § 16 B og
- 5) de i ligningslovens § 8, stk. 3, omhandlede provisioner m.v.

Stk. 5. *Stk. 3* og *4* finder ikke anvendelse

- 1) på selskaber, hvis aktier er børsnoterede,
- 2) såfremt den i *stk. 3* nævnte ændring i selskabets ejerkreds skyldes overdragelse af aktier til personer omfattet af arveafgiftslovens § 2, stk. 1, litra A og B, eller
- 3) for underskud hidrørende fra indkomstår, hvori selskabet i hele indkomståret drev

virksomhed som nævnt i kursgevinstlovens § 2, 2. pkt.

Stk. 6. Såfremt et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, ejer 25 pct. eller derover (moderselskabet) af aktiekapitalen i et andet selskab (datterselskabet), anses ikke moderselskabet, men aktionærerne i moderselskabet ved anvendelsen af stk. 3 for at eje aktierne i datterselskabet efter deres forholdsmæssige andel af moderselskabets aktiekapital. Dette gælder dog ikke moderselskaber, hvis aktier er børsnoterede.

§ 2

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 4. oktober 1990, foretages følgende ændring:

Efter § 13 og inden overskriften til § 14 indsættes:

»§ 13 a. Opnår en person i et indkomstår en tvangsakkord udenfor konkurs eller en gælds sanering udenfor konkurs, nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud hos den skattepligtige fra det pågældende og tidligere indkomstår med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Det beløb, hvormed underskud skal nedsættes, formindskes med det beløb, hvormed virksomhedsunderskud er nedsat efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 6, på grund af samme akkord eller gælds sanering. Nedsættelsen af underskud sker med virkning fra og med det indkomstår, hvori tvangsakkord stadfæstes eller kendelse om gælds sanering afsiges. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1. – 3. pkt., nedsættes underskud fra et tidligere år før underskud fra et senere år.

Stk. 2. I det omfang det beløb, hvormed underskuddet skal nedsættes efter stk. 1, ikke er blevet anvendt til nedsættelse af underskud hos skyldneren eller resterende virksomhedsskat hos denne, skal det bruges til at nedsætte underskud efter reglerne i stk. 1 og efter virksomhedsskattelovens § 13, stk. 6, vedrørende skyldnerens virksomhed hos den samlevende ægtefælle, hvis denne driver den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Ved opgørelsen af virksomhedens underskud hos skyldnerens ægtefælle nedsættes

ægtefællens indtægter, der ikke vedrører virksomheden, med ægtefællens udgifter, der ikke vedrører virksomheden.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 – 3 finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).«.

§ 13. Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, skal skatteværdien af underskuddet – beregnet med de i § 12, stk. 1, nævnte procenter – så vidt muligt modregnes i de beregnede skatter efter §§ 7–8. Et herefter resterende underskud fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende 5 indkomstår. Inden for 5 års perioden kan fradraget for underskud i skattepligtig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig indkomst eller modregnes med skatteværdien i skat efter §§ 7–8 for et tidligere indkomstår.

Stk. 2. Hvis en gift persons skattepligtige indkomst udviser underskud, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal underskud, der ikke er modregnet efter stk. 1, 1. pkt., i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Derefter modregnes skatteværdien af uudnyttet underskud i ægtefællens beregnede skatter efter §§ 7–8. Et herefter overskydende beløb fremføres til fradrag i de 5 følgende indkomstår efter stk. 1, 3. pkt. Hvert år fradrages underskud først i den skattepligtiges indkomst og i øvrigt efter samme regler, som gælder for underskudsåret.

Stk. 3. Hvis den personlige indkomst er negativ, modregnes den ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter § 8 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til fradrag først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst for de nærmest følgende 5 indkomstår ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 7–8. I denne periode kan fradraget for negativ personlig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i kapitalindkomst og personlig indkomst for et tidligere indkomstår.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 7–8 fradrages i den anden

ægtefælles personlige indkomst. Et resterende negativt beløb modregnes i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét. Har begge ægtefæller positiv kapitalindkomst, modregnes det negative beløb fortrinsvis i den skattepligtiges kapitalindkomst og derefter i ægtefællens kapitalindkomst. Et negativt beløb, der herefter ikke er fradraget, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår efter stk. 3, sidste pkt. Hvert år fradrages negativ personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst og endelig i ægtefællens personlige indkomst. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. ---

§ 3

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 575 af 22. august 1989 som ændret senest ved lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1*, indsættes efter 2. *pkt.*:

»Endvidere kan reglerne ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.«.

§ 1. Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende reglerne i denne lov på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 10, 12 eller 13, i personskatteloven.

Stk. 2. ---

2. I § 13 indsættes efter *stk. 5* som nye stykker:

»*Stk. 6.* Hvis en skattepligtig i et indkomstår opnår en tvangsakkord udenfor konkurs eller en gældssanering udenfor konkurs, nedsættes uudnyttede underskud i virksomhedsindkomsten fra det pågældende og tidligere indkomstår, der efter *stk. 3* skal overføres til fradrag i ægtefællens personlige indkomst og derefter efter *stk. 4* skal fremføres til fradrag i følgende års virksomhedsindkomst med det beløb, hvormed gælden er nedsat. Nedsættelsesbeløbet formindres med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra hans frigørelse for gældsforpligtelser. Nedsættelsen sker med virkning for det indkomstår, hvori tvangsakkord stadfæstes eller kendelse om gældssane-

ring afsiges. Hvis underskud fra flere indkomstår skal nedsættes efter 1. – 2. *pkt.*, nedsættes tidligere års resterende virksomhedsskat og underskud før senere års resterende virksomhedsskat og underskud.

Stk. 7. Reglerne i *stk. 6* finder tilsvarende anvendelse på aftaler om en samlet ordning mellem en skyldner og dennes kreditorer om bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld (frivillig akkord).«.

3. I § 15 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Når virksomhedsskattelovens regler ikke længere kan anvendes, fordi indkomsten bliver konkursindkomst, bliver virksomhedsskat vedrørende tidligere år endelig. I disse tilfælde gælder *stk. 1 – 4* ikke.«.

§ 15. Ophører den skattepligtige med at anvende reglerne i denne lov på en virksomhed, skal indestående på virksomhedens konto for opsparet overskud medregnes efter § 10, *stk. 3*, i den personlige indkomst for det indkomstår, der følger efter indkomståret, hvor den skattepligtige senest har anvendt reglerne i denne lov. Ophører skattepligten her til landet efter kildeskattelovens § 1 eller efter kildeskattelovens § 2, *stk. 1*, med hensyn til den begrænsede skattepligt af virksomhedsdriften, skal opsparet overskud medregnes i den personlige indkomst for det indkomstår, hvor skattepligten ophører. Skattepligt efter kildeskattelovens § 1 anses endvidere for ophørt, når den skattepligtige ifølge en dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og en fremmed stat får skattemæssigt hjemsted i den fremmede stat.

Stk. 2. Overtager den skattepligtige en anden virksomhed, kan den del af indestående på konto for opsparet overskud, der svarer til forholdet mellem kontant købesum for den nye virksomhed og kontant salgssum for den afhændede virksomhed, overgå som indestående på konto for opsparet overskud i den nye virksomhed. Finansielle aktiver fragår i den kontante købesum, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver i den nye virksomhed. Det er en betingelse, at virksomheden overtages inden udløbet af indkomståret efter ophørsåret.

Stk. 3. Afstår den skattepligtige en ideel andel af sin virksomhed, skal en hertil svarende andel af indestående på konto for opsparet overskud medregnes i den personlige indkomst efter *stk. 1*. Ved overførsel af beløbet

gælder den i § 5 nævnte rækkefølge for overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige ikke. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Har den skattepligtige flere virksomheder, og ophører eller afhændes en virksomhed, anvendes § 14, stk. 1, ikke på denne virksomhed.

§ 4

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 562 af 6. august 1990, foretages følgende ændring:

I § 14 indsættes efter *stk. 10* som nyt stykke:

»*Stk. 11.* Stk. 1 og 2 samt 6–9 gælder ikke for konkursindkomst.«.

§ 14. Når boet efter en person, der var skattepligtig her i landet, skiftes i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, er den pågældendes indkomstskat for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, og eventuel restskat m.v., som er overført til dette år efter § 61, stk. 3, endeligt afgjort med betalingen af de foreløbige indkomstskattebeløb, som forfaldt før dødsfaldet, eller som skulle indeholdes af indtægter, der er indtjent før dette tidspunkt. Eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., samt eventuel skattegodtgørelse som nævnt i § 67 A, stk. 1, vedrørende aktieudbytte m.v., der er oppebåret før dødsfaldet, anses for indregnet i de foreløbige indkomstskattebeløb.

Stk. 2. Både skattemyndigheden og boet kan dog kræve, at der for tiden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet sker en afsluttende ansættelse af indkomst erhvervet af afdøde og af en ægtefælle, som afdøde levede sammen med. Hvis summen af den beregnede slutskat for tiden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og den eventuelle særlige indkomstskat for samme periode og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., samt eventuel skattegodtgørelse som nævnt i § 67 A, stk. 1, overstiger summen af de foreløbige indkomstskattebeløb, som forfaldt før dødsfaldet eller skulle indeholdes af indtægter, indtjent før dette tidspunkt, med mindst 10.000 kr. skal boet betale det manglende skattebeløb. Overstiger

summen af de nævnte foreløbige skattebeløb summen af slutskatten med tilæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og den eventuelle særlige indkomstskat og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., samt eventuel skattegodtgørelse som nævnt i § 67 A, stk. 1, med mindst 1.000 kr., kan boet kræve det beløb, der er betalt for meget, tilbagebetalt.

Stk. 3. Boet skal inden 6 måneder efter dødsfaldet indgive en opgørelse over aktiver og passiver ved dødsfaldet til brug ved skattemyndighedens afgørelse af, hvorvidt den vil kræve afsluttende ansættelse. Afgøres boets behandlingsmåde senere end 4 måneder efter dødsfaldet, skal opgørelsen dog først indgives inden 2 måneder efter, at afgørelsen er truffet.

Stk. 4. Aktiver, der kan afskrives eller nedskrives skattemæssigt, medtages både til værdien i handel og vandel, og til den skattemæssige værdi for tiden indtil dødsfaldet bruges forrige års afskrivningsprocent, der omregnes forholdsmæssigt. Nedskrivninger på varelagre og landbrugets besætninger af husdyr foretages med samme procent, som blev anvendt i sidste indkomstår, uden forholdsmæssig omregning. Grundlaget for af- og nedskrivninger opgøres i overensstemmelse med de almindelige regler herom. Aktiver, der er anskaffet efter afslutningen af sidste indkomstår, og som ikke skal afskrives under ét med aktiver, der forelæ ved afslutningen af dette, opføres med anskaffelsessummen uden af- eller nedskrivning.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om opgørelserne. Ved boer, der skiftes privat, kan indgivelsen af opgørelsen fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af skifteretten. Indgives opgørelsen ikke rettidigt, kan skifteretten endvidere bestemme, at boet overgår til offentlig skiftebehandling, og skal gøre det, hvis opgørelsen ikke er indgivet inden 3 måneder efter udløbet af fristen for dens indgivelse.

Stk. 6. Skattemyndighedens krav om afsluttende ansættelse skal rejses inden 6 måneder efter dødsfaldet. Modtages opgørelsen senere end 4 måneder efter dødsfaldet, skal kravet dog først rejses inden 2 måneder efter modtagelsen. Fremsætter skattemyndigheden krav om afsluttende ansættelse, skal boet inden 2 måneder indgive sædvanlig selvangivelse af indkomsten fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet.

Stk. 7. Ønsker boet afsluttende ansættelse foretaget, skal boet meddele skattemyndigheden dette og indsende sædvanlig selvangivelse inden udløbet af de frister, der er fastsat i stk. 3.

Stk. 8. I de selvangivelser, der er nævnt i stk. 6 og 7, kan der foretages af- eller nedskrivninger efter de almindelige regler på de aktiver, som før dødsfaldet kunne gøres til genstand for skattemæssig af- eller nedskrivning hos afdøde. Ved beregning af et aktivs skattemæssige slutværdi omregnes den helårige afskrivning forholdsmæssigt. Dette gælder dog ikke nedskrivninger på varelagre og landbrugets besætninger af husdyr.

Stk. 9. Sluttes boet, fordi afdøde intet har efterladt sig, eller ved udlæg til den, der bekofter begravelsen, eller ved udlæg efter skiftelovens § 10, stk. 2, gælder reglerne i stk. 2-8 ikke. Efterlader afdøde sig en ægtefælle, der levede sammen med afdøde, kan ægtefællen dog ved at indsende selvangivelse inden en måned efter skiftebehandlings slutning kræve afsluttende ansættelse og tilbagebetaling uden om boet af det beløb, der er betalt for meget, hvis de foreløbige skatter m.v. overstiger de beregnede skatter m.v. med mindst 1.000 kr. Eventuel overskydende skat for det indkomstår, der ligger forud for dødsfaldet, udbetales ligeledes til længstlevende uden om det sluttede bo.

§ 5

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 674 af 3. oktober 1990, foretages følgende ændring:

I § 2 indsættes efter *nr. 16* som nyt nr.:

»17. Konkursindkomst.«.

§ 2. Ved opgørelsen af særlig indkomst medregnes:

1-16 ---

§ 6

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 588 af 1. september 1986 som ændret senest ved lov nr. 389 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 38 affattes således:

»§ 38. Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afsigelse havde krav mod skyldneren, jf. dog § 30, samt af krav på indkomstskat i henhold til selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven vedrørende indkomstår, der udløber efter konkursdekretets afsigelse.«.

§ 38. Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afsigelse havde krav mod skyldneren, jfr. dog § 30.

2. § 93, nr. 3, affattes således:

»3) Gæld, der pådrages boet under dets behandling, bortset fra krav på indkomstskat i henhold til selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven.«.

§ 93. Forud for anden gæld betales i lige forhold:

- 1) Omkostninger ved konkursens indtræden.
- 2) Omkostninger ved boets behandling.
- 3) Gæld, der pådrages boet under dets behandling.